

Húsvét az éterben

48 óra alatt 103 óra rádióműsor

Két egymást követő ünnepnapon ráér az ember, és olyasmit is kiszámít, mint amit az alcímben lévő két szám mutat. Azt ugyanis, hogy „rádió-telített” hazánk hallgatóinak nincs okuk panaszkodni a műsor-szerkesztés szűkmarkúsága miatt. A Kossuth és Petőfi rádió adásideje, meg az egvelőre még (meddig?) előkelő névtelenségbe burkolózott 3. műsoré húsvét vasárnap és hétfőn 103 óra 10 percre rúgott, ami akárhogyan számoljuk is, bő négy napnyi idő, két nap leforgása alatt. Négy napba sok minden belefér és ennyi idő alatt nagyjából minden igényt, a legváltozatosabbakat is, ki lehet elégíteni.

Az ünnepi hangulatot vasárnap Buzás Andor (Faluról mindenkinek) és Boros János (Szivárvány) műsora szolgálta fél-fél órában. Előbbit a gasztronómiai örömöknek, utóbbit a „jeles napok” értelmezésének szentelték. Bő teret kapott a költészet, különös sikerrel a Cseres Miklós dr. rendezte „Költészet hete” adás negyven percében. A rádióriportot Éliás Béla délkelet-ázsiai barangolás sorozatának első része képviselte. Vakmerő vállalkozás három hét alatt féltucat országban tett útról négyrészes sorozatba kezdeni, a kezdet kissé felületesnek is tűnt. Annál kevésbé volt az Simonffy Géza, most valóban „nemzetközi” rangot kapott rádiólexikona, a kitűnő ismeretterjesztés gazdag tárháza. A színdarabok kedvelőivel mostohábban bánt a sors. Darvas József; Hunyadi-ja se remekmű, de a Gyulai Várszínház előadása jóvoltából még mindig jobban járt, aki ezt hallgatta, mint aki a balzac-i tehetséggel, de nem balzac-i tehetséggel alkotó Hegedűs Géza: Flandriában nyargal a halál-ját a 3. műsorban. Talányos, hogy erre az ismétlésre miért volt szükség. Jó volt viszont Eörsi István: Egy látogatás-a, tanúsítva, hogy amennyire a gépies rutin teherterhelés is lehet, annyira nem az az átgondolt szerkesztés és invenció. A politikumot, a szokásos híranyag mellett, vasárnap az Öt kontinens hét napja és Barcs Sándor „Tiszta szívvel” című és így is írt jegyzete képviselte.

Mindkét napon a szokásos órák jutottak a szórakoztató, könnyűzenének, de volt egy-két jól sikerült komolyzenei adás is. Így Kroó György Chopin-nak szentelt háromnegyed órája és Meixner Mihály összeállítás, (Mi a titka?), mely Klempererhez vitte közelebb a

hallgatót. A súlyosabb zene kedvelőinek félreismerhetetlenül a 3. műsort szánják a szerkesztők, amelyben Wagner és Bach mellett Händel; Saul oratóriuma és Bizet; Rettegés Ivánja is szerepelt.

Hétfőn sűrűbben hallhatunk rádiószerűbb számokat. Ilyen volt a másfél órás Hangkép-magazin; Perjés Klára; A summások utódai közt című riportja; a Sinkovits Imre—Gombos Kati-féle; Petőfi család album és a kitűnő „Szóljatok játszók, regölők!” Utóbbi minden írott szónál jobban bizonyította Kallós Zoltán gyűjtőmunkájának mérhetetlen fontosságát. Jól sikerült politikai műsor volt Lipovecz Iváné (Miniszterek, mecénások, mesteremberek), a legemlékezetesebb pedig Deák Ferenc rádiójátéka, az „Interurbán”.

ORDAS IVÁN

FELICE CHILANTI:

Három Salvatore

25.

— Idehozatta a fegyvereket, és meghagyta, hogy hívják össze a fiúkat. Azt mondja, mindenkinek lőnie kell annak is, aki nem tagja a bandának.

— Helyes.

Hangos motorzúgás hallatszik a Cipibe vezető hegyi útról. Giuliano érkezik Pisciotával, Pisciotta köhög, tüdőbajos.

— Ezúttal ne a magatok érdekében „mókázzatok” — fordul Giuliano a maffiásokhoz. — Az ígéretek záloga különben itt van — és nyitott tenyérrel géppisztolyára csap.

Villám Ciccio, Málészájú, Fehérfenekű és Bubu mind azt mondja: Csak akkor lővünk, ha a többi város is lő.

A maffiavezér Giuliano vállára teszi a kezét.

— Sok város fog lőni a másik hegyről is. Most igazítsuk össze az órákat: pontosan negyed tizenegyet, ez a terv.

És Giuliano hozzáigazítja óráját a maffiáséhoz.

Gnazio bátyám az arcába néz, s ráncai közül rámosolyog.

— Már nagyon sokat tettél a mi Szicíliánkért — mondja —, és megkapod majd érte a jutalmadat. A legnagyobb jutalmat is meg fogod kapni.

Átnyújt neki egy levelet, és hozzáteszi:

— A lány küldi. Monrealében vár téged.

Giuliano félrevonul, szótlannul leül egy kőre, és a csillagos eget nézi. Gnazio bátyám elmegy, rövidesen hallani a távolodó autó zaját.

Pisciotta odalép Giulianóhoz.

— Lázás vagyok, de veled megyek. Látom, hogy nem győztek meg, de melletted lesznek mindhalálig.

— Ez nagy csata lesz —

Városközpontban működő
megyei intézmény

GYAKORLATTAL

RENDELKEZŐ

GÉPIRÓNÓT KERES

AZONNALI

FELVÉTELRE.

Fizetés megegyezés szerint.
„Április 120923” jelgélle a
szekszárdi hirdetőbe.

(359)